

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om indførsel af husdyr og rå produkter af disse m. m. [af Aksel Larsen].

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. XLIV) findes i tidenden sp. 5026, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 2489).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Orla Pedersen: Jeg skal ikke sige mange ord i denne sag, men jeg finder, der er grund til at gøre opmærksom på, at der virkelig er foretaget et gennemgribende udvalgsarbejde for at klarlægge baggrunden for de foreliggende dispositioner. Det har desværre vist sig, at både landbrugsministeriet og veterinærnærdirektoratet har taget stilling uden overhovedet at forhandle med nogen af vore nordiske partnere, men blot har meddelt, at man fra den og den dato, nemlig den 19. februar 1970, havde indført bestemmelser om i bekendtgørelsen anført.

Det har gennem udvalgsarbejdet klart vist sig, at der overhovedet ikke var grund til at forlade den af forhenværende landbrugsminister hr. Chr. Thomsen gennemførte ordning, men på grund af den uigennemtænkte bekendtgørelse er alle muligheder for at vende tilbage til den tidligere ordning udelukket. Det er beklageligt at konstatere dette, men forhåbentlig har det været lærerigt for de ansvarlige, nemlig landbrugsministeriet og veterinærnærdirektoratet.

Det vil derfor efter min mening være rigtigt, selv om det er meget beklageligt, at forslaget trækkes tilbage.

Juul-Madsen: Ved første behandling af forslag til beslutning vedrørende ophævelse af landbrugsministerens bekendtgørelse af 19. februar 1970 gav jeg udtryk for den opfattelse, at der næppe fandtes en enkel og ukompliceret løsning på de rejsevanskeligheder, der er opstået mellem de nordiske lande som en følge af, at de svenske, de norske og de finske veterinærmyndigheder ikke

kunne acceptere, at den hidtil gældende bestemmelse om 6 ugers karantæne for indførsel af mindre husdyr sydfra blev erstattet med en stramning af de hidtil gældende regler for vaccination af hunde og katte.

Som det fremgår af betænkningen, har vi i det nedsatte udvalg grundigt drøftet og undersøgt de på nuværende tidspunkt eksisterende muligheder for en lettelse eller afskaffelse af de nye bestemmelser om en 4 måneders karantæne for indførsel af hunde og katte til Sverige, Norge og Finland. Under udvalgsarbejdet har såvel udvalgets formand, hr. Aksel Larsen, med en ledsager fra udvalget som landbrugsministeren ført forhandlinger med de svenske myndigheder, og indrømmelser fra svensk side har tydeliggjort, at i hvert tilfælde de svenske myndigheder er stærkt interesseret i en løsning af de rejseproblemer, der er til stor gene for såvel Sverige som de mange danske, der har investeret penge og arbejde i de svenske såkaldte ødegårde.

Sagt i en parentes må det vel også erkendes, at medens rejsende sydpå som oftest er på en kortere flyrejse, så er de mange danske med fast ejendom i Sverige i en helt anden situation. Her tilbringes den altovervejende fritid år efter år i de erhvervede ejendomme til fritidsbrug i Sverige, og det er forståeligt, at netop denne gruppe føler sig særlig hårdt ramt.

Det er der også forståelse for blandt svenske myndigheder, der under de forhandlinger, der har været ført, har vist sig betydelig mere imødekommende end de norske og de finske myndigheder. Fra svensk side har der således været givet den indrømmelse, at man var parat til at gå med til, at den af svenskerne på nuværende tidspunkt krævede 4 måneders karantæne nedsattes til de 6 ugers karantæne, som vi havde i Danmark, før det før omtalte cirkulære blev udstedt. Men man føjede desværre til dette synspunkt det krav, at hunde og katte fra det rabiesramte område i Sydjylland skulle være inde under karantænen, og at der skulle anordnes karantæne for hunde og katte, der fra spærrezone i Sydjylland føres til det øvrige Danmark. En sådan spærrezone på dansk grund har udvalget efter at have undersøgt og drøftet, hvad det ville indebære, fundet er uantagelig, og udvalget er af den opfattelse, at en sådan spærrezone